

§ 5. Nedslag for opsparing indrømmes ikke skatteydere, der er omfattet af sømandsskatteordningen, skatteydere, der skatteansættes efter reglerne i ligningslovens § 2, jfr. § 18 i lov om sømandsskat (lovbekendtgørelse nr. 204 af 9. juni 1961), eller skatteydere, der begærer nedsættelse i den ansatte indkomst efter reglerne i ligningslovens § 2 B, stk. 2.

§ 6. Bestemmelserne i lovbekendtgørelse nr. 278 af 25. august 1958 afsnit II om oplysningspligt over for de skattelignende myndigheder og landsskatteretten gælder også oplysninger til brug ved de i nærværende lov omhandlede forhold.

Stk. 2. Den, der med urette har opnået nedslag i indkomstskatten til staten i henhold til nærværende lov, er pligtig at tilbagebetale et til nedslaget svarende beløb. Beløbet kan inddrives ved udpantning efter

samme regler som indkomstskat til staten, og der hæves for beløbet samme fortrinsret som for denne.

Stk. 3. De i lovbekendtgørelse nr. 278 af 25. august 1958 § 13, stk. 1, 2, 3, 1. punktum, og 4, og §§ 14-16, indeholdte bestemmelser om straf for skattesvig m. m. finder tilsvarende anvendelse i tilfælde, hvor forhold som de i bestemmelserne beskrevne udvises med hensyn til de i nærværende lov omhandlede nedslag eller kontrollen med disses beregning.

§ 7. Finansministeren fastsætter de nærmere regler for gennemførelsen af denne lov og bemyndiges til at afholde de til lovens gennemførelse nødvendige udgifter.

§ 8. Denne lov gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget.

Forslaget er et led i den skattereform, der tænkes gennemført for skatteåret 1963-64 i forbindelse med indførelsen af en almindelig omsætningsafgift. Forslaget tager sigte på en skattemæssig præmiering af opsparing. Præmieringen foreslås givet i form af et nedslag i statsindkomstskatten på 21 pct. af opsparing indtil et nærmere fastsat maksimumsbeløb. I modsætning til den gældende ordning med fradrag for indskud på kapitalbindingskonti, præmier til kapitalforsikringer m. m., skal opsparingsnedslaget ikke være betinget af, at der indskydes beløb i pengeinstitutter eller forsikringsselskaber. Til gengæld skal skatteyderne efter forslaget godtgøre, at de har foretaget en reel opsparing, for at nedslag kan indrømmes.

Til lovforslagets enkelte bestemmelser bemærkes følgende:

Til § 1.

Nedslaget for opsparing kan kun gives i indkomstskatten til staten. For forsørgere kan nedslaget højst udgøre 21 pct. af 1 500 kr. eller 315 kr. og for ikke-forsørgere højst 21 pct. af 1 000 kr. eller 210 kr. Hvis nedslaget overstiger den pålignede indkomstskat til staten, opnås der intet fradrag for det overskydende beløb; dette kan således ikke fradrages i andre personlige skatter eller udbetales kontant til skatteyderen. Af praktiske grunde har man fastsat et mindstebeløb på

100 kr. for den opsparing, der berettiger til nedslag; den mindste nedsættelse, der kan opnås, er således 21 kr.

Opsparingen beregnes som forskellen mellem den skattepligtige almindelige indkomst og privatforbruget. Da opsparingen således skal være præsteret af den skattepligtige almindelige indkomst for at berettige til nedslag, må den kunne henføres til den indkomstperiode, der danner grundlag for skatteansættelsen.

Efter § 12 i loven om særlig indkomstskat m. v. kan en skatteyder, der har oppebåret særlig indkomst, begære denne beskattet som almindelig indkomst over tre år. Da det ikke bør have indflydelse på den nedslagsberettigende opsparing, om en skatteyder har benyttet sig af denne adgang, foreslås det, at man ved opgørelsen af opsparingen i så fald reducerer den skattepligtige indkomst med den særlige indkomst, som er medregnet i den.

Til § 2.

Nedslag skal efter forslaget kun indrømmes personer, der er fuldt skattepligtige til staten. Personer, der alene er begrænset skattepligtige her i landet, f. eks. som ejere af fast ejendom her, får således ikke ret til nedslag. Da nedslaget gives i den pålignede indkomstskat til staten, bortfalder det ved eventuelt ophør af skattepligten i skattepligts-